

**Små**, i förbindelse med andra ord, bildar dimnutiver, och antar dervid egenskap, dels af adjektiv, dels af adverb. Dylika sammansättningar, som förklarar lätt af sig själva, äro: *a*) I adjektiv ställning, med bemärkelsen af: *c*) Små, liten: *Småbackig*, *-blad*, *-bladig*, *-fisk*, *-fjällig*, *-fläckig*, *-kol*, *-kullig*, *-lemmad*, *-myra*, *-prickig*, *-randig*, *-rosig*, *-träd*, *-uddig*, *-ådrig*, *-ögd*. — *β*) Ringa, obetydlig: *Småborgare*, *-fel*, *-krig*, *-skuld*, *-syslor*. — *b*) Adverbialt, i betydelsen af: Smått, helt litet, något litet, sakta: *Småfjollig*, *-fjollighet*, *-fjolligt*, *-flat*, *-gnabbas*, *-gråla*, *-hoppa*, *-kär*, *-ledsen*, *-ond*, *-rädd*, *-tokig*, *-tråta*, v., *-ängslig*, m. fl.

**SMÅAKTIG**, a. 2. Mycket noga, sträng, sparsam i småsaker; som allt för mycket fäster sig vid småsaker, lägger derpå allt för mycken vikt.

**SMÅAKTIGHET**, f. 5. 1) Småaktigt sinne. — 2) Småaktigt beteende.

**SMÅAKTIGT**, adv. På ett småaktigt sätt, med småaktighet.

**SMÅAX**, n. 5. (bot.) Litet ax på ett sammansatt.

**SMÅBARNSSKOLA**, f. 4. Skola för små barn ifrån tre eller fyra till sex eller åtta års ålder.

**SMÅBORRAR**, m. 2. pl. Se *Åkermönja*.

**SMÅDJEFVUL**, m. 2. pl. — *djeftar*. Djefvul af underordnad rang och makt i mörkrets rike.

**SMÅDÄLIG**, a. 2. Något opasslig.

**SMÅFISK**, m. sing. koll. Små fiskar.

**SMÅFÅGEL**, m. sing. koll. Små fåglar, isynn. sådana som lagas till mat.

**SMÅFOLK**, n. sing. koll. Ringa folk; folk af den lägre medelklassen. Brukas ofta i en viss spotsk och föraktlig ton af förnäma eller rika.

**SMÅGAMMAL**, a. 2. (fam.) 1) Något gammal. Se *s. ut*. — 2) (om barn) Alltför allvarsam och inbilladt förståndig.

**SMÅGRYNIG**, a. 2. (mineral.) Som i brottet visar liksom små gryn.

**SMÅHALM**, m. sing. Kort halm, ströthalm.

**SMÅHANDEL**, m. sing. Handel med varor af mindre värde.

**SMÅHANDLARE**, m. 5. Se *Småkrämare*.

**SMÅHERRE**, m. 2. pl. — *herrar*. 1) Obetydlig person, som gerna vill gälla för herre. — 2) Sprått. I denna bem. föråldradt.

**SMÅKLOK**, a. 2. (fam.) Som gerna vill gälla för att vara mycket klok. Säges isynnerhet om barn.

**SMÅKLÄDER**, 3. pl. Mindre gångkläder, såsom skjortor, kalsonger, liftröjor, m. m.

**SMÅKNOPPAR**, m. 2. pl. Örten *Sedum* annum.

**SMÅKONSTIG**, a. 2. Smått konstig, besynnerlig; äfv. något listig eller ränktfull. — *Småkonstighet*, f. 5. — *Småkonstigt*, adv.

**SMÅKONUNG**, m. 2. 1) Konung i ett helt litet rike, konung med ringa makt. — 2) (ford.) Höfding med konungs namn, såsom t. ex. Fylkeskonungarne.

**SMÅKORN**, n. sing. Vanligt sexradigt korn.

**SMÅKORNIG**, a. 2. Se *Finkornig*.

**SMÅKRUSA**, v. a. 1. Göra smått krusig. — V. n. (fam.) Krusa något litet, vara något kruserlig.

**SMÅKRUSIG**, a. 2. Smått krusig.

**SMÅKRÄK**, n. 5. (fam.) 1) Litet husdjur, såsom höns, gäss, m. fl. — 2) Säges äfv. skämtvis om barn.

**SMÅKRÄMARE**, m. 5. En, som drifver småhandel.

**SMÅLE**, små-lé, v. n. 2. (böjes som *Le*) Le smått, helt obetydligt; draga munnen till löje. *S. åt någon*, med blicken vänd åt honom.

**SMÅLEENDE**, n. 4. Lindrigt, obetydligt leende; dragning på munnen.

**SMÅLK**, se *Smolk*.

**SMÅLOM**, m. 2. pl. — *lommar*. Fågel af lomslägtet.

**SMÅLÖJE**, n. 4. Se *Småleende*.

**SMÅMYNT**, n. 5. Mynt af ringa värde.

**SMÅNINGOM**, adv. I smått framskridande, i gradvis fortskridande, litet om sender, smått om smått, gradvis, efterhand. [*Småningom*.]

**SMÅNJURE**, m. 2. pl. — *njurar*. Se *Bijnjure*.

**SMÅNÄTT**, a. 4. Skön i det lilla, fin, späd och nätt. — *Adv*. På ett smånätt sätt.

**SMÅNÖJE**, n. 4. (mest i plur.) Litet anspråklöst, föga kostsamt nöje.

**SMÅPENNINGAR**, m. 2. pl. Penningar af mindre värde. Se äfv. *Löspenningar*.

**SMÅPLOCK**, n. sing. (fam.) Småsaker.

**SMÅPYSSEL**, n. sing. (fam.) Småsyslor.

**SMÅQVICK**, a. 2. Smått *qvick*. — *Småqvickhet*, f. 3. — *Småqvickt*, adv.

**SMÅREDE**, n. sing. (fam.) Småsaker.

**SMÅROLIG**, a. 2. Smått rolig, något roande. Säges både om person och sak. — *Smårolighet*, f. 3. — *Småroligt*, adv.

**SMÅRUM**, n. 5. Litet rum; äfv. rum i en mellanvåning. Brukas merendels i motsats till *Statsrum*, *Paradrum*, *Praktrum*, i slott och palatser.

**SMÅRÄTT**, m. 3. Liten mellanrätt.

**SMÅSAK**, f. 3. Liten, ringa, obetydligt sak. *Noga i s-er*. *Gråla i s-er*. *Det är en s. för honom*, för honom af föga värde; äfv. det är för honom en lätt sak. — *Syn*. *Lapprisak*.

**SMÅSEDEL**, m. 2. pl. — *sedlar*. Bankosedel af lägre värde.

**SMÅSIK**, m. 2. Se *Siklöja*.

**SMÅSILL**, f. 2. Sill af litet slag.

**SMÅSINNE**, n. sing. Se *Småaktighet*.

**SMÅSKOG**, m. sing. Skog af små träd och buskar.

**SMÅSKRAKE**, m. 2. pl. — *skrakar*. En art af Skräkfågelslägtet.

**SMÅSKRATT**, n. sing. Smått skratt.

**SMÅSKRATTA**, v. n. 4. Skratta smått.

**SMÅSLUG**, a. 2. (fam.) 1) Slug i småsaker. — *Syn*. *Finurlig*. — 2) Som gerna vill gälla för mycket slug. — 3) (om barn) Slug för sin ålder. — *Småslughet*, f. 3. — *Småslugt*, adv.

**SMÅSMULOR**, f. 4. pl. (fam.) Något ringa, obetydligt. *Det är inte s. Det kostar inte s. Han är inte nöjd med s.*

**SMÅSPIK**, m. sing. koll. Spik (koll.) af smärre sort.

**SMÅSPOF**, m. 2. pl. — *spofvar*. Fågel af Spofsläktet, 1 fot 3 tum lång, med svartbrun hufva, för öfrigt till större delen hvit. *Numenius Phaeopus*. Kallas äfv. *Qvidbonde*.

**SMÅSTAD**, m. 3. pl. — *städer*. Liten, ringa stad. — *Ss*. *S-sbo*.

**SMÅSTADSÄKTIG**, a. 2. (fam.) Som liknar småstäder eller hvad der finnes, småstadsboer eller deras seder, lefnadssätt, skick, moder, o. s. v. — *Småstadsaktigt*, adv.

**SMÅSTADSÄKTIGHET**, f. 3. Småstadsaktig beskaffenhet, småstadsaktigt utseende, skick, väsende, o. s. v.